

Indenrigsministeren (Rode): Jeg skal anbefale den foreslaaede Ændring.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslaget til § 1, af *Udvalget*, tiltraadt af *Indenrigsministeren* (se Tillæg B. Sp. 158),

vedtoges uden Afstemning.

§ 1 (se Tillæg A. Sp. 2499), saaledes ændret, og §§ 2 og 3

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forandring i Lov Nr. 144 af 10. Maj 1915 om anerkendte Sygekasser.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2891; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 1943).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Hegelund-Lange: Det Parti, jeg tilhører, kan indrømme, at dette Lovforslag for saa vidt er vel motiveret, som det har vist sig, at Loven af 1915 har trukket Grænserne for Statstilskuddet saa snævert, at sikkert flere Sygekasser, end man den Gang havde ventet, er naaet nær op mod Grænsen. Ifølge Oplysningerne i Bemærkningerne og Bilagene til Lovforslaget kom allerede det første Aar 25 pCt. af Sygekasserne i en saadan Situation, at deres Statstilskud blev begrænset ved Maksimalbestemmelserne, og dette tiltog med yderligere 25 pCt. næste Aar, og denne Stigning vedblev, saa at man maa vente, at i indeværende Aar vil saa godt som alle Sygekasserne berøres af disse Bestemmelser, hvorved hele Statstilskuddet i Virkeligheden vil blive udbetalt ikke i Forhold til de Ydelser, Sygekasserne har præsteret, men udelukkende i Forhold til Medlems-tallet, nemlig med de i Loven fastsatte Maksimalbeløb henholdsvis for Københavns, Købstædernes og Landets Sygekasser.

Det Parti, jeg tilhører, har ønsket, at man skulde gøre Ophævelsen af disse Grænser midlertidig. Ganske vist har Sygekasseinspektøren i en Skrivelse, der findes

som Bilag til Lovforslaget, gjort den Bemærkning, at de Vanskeligheder, det her drejer sig om, ikke kan siges at skyldes Dyrtiden, men sandsynligvis vil vedblive at gøre sig gældende uanset denne, men Venstre mener dog, at der kan gives gode Grunde for, at Ophævelsen indskrænkes til at gælde for de næstfølgende 2 Aar. For det første kan det ikke nægtes, at der er et vist Forhold mellem disse Vanskeligheder og Dyrtiden, thi hvis man ikke midlertidig ophævede disse Bestemmelser, vilde Sygekassernes vanskelige Stilling sikkert medføre, at adskillige vilde blive nødt til at forhøje Kontingentet, og der er ingen Tvivl om, at en Kontingentforhøjelse vil virke haardere og vanskeligere i Dyrtider med stigende Arbejdsløshed end under andre Forhold. Derfor finder vi, at en midlertidig Ophævelse af Maksimalgrænserne har sin Berettigelse. Hertil kommer endvidere, at vi nærer den Opfattelse, at naar dette Spørgsmaal paa ny rejser sig, hvad det selvfølgelig vil gøre, naar en saadan midlertidig Bestemmelse nærmer sig sit Udløb, er det heldigst, at en definitiv Afgørelse af Sagen og muligvis af andre Spørgsmaal vedrørende Sygekasserne træffes af den nye Rigsdag.

Der er ikke Tvivl om, at det allerede nu kunde være begrundet at fremdrage andre end det foreliggende Spørgsmaal med Hensyn til den Maade, hvorpaa Loven af 1915 har virket. Jeg skal blot nævne en enkelt Ting, man fra visse Sider har anmodet mig om at bemærke, nemlig at den Bestemmelse, at Statstilskuddet ydes kun i Forhold til ydet Lægehjælp og Sygebehandling udenfor Hjemmet, har medført visse Vanskeligheder og maa-ske en vis Uretfærdighed for adskillige Sygekasser, ikke mindst paa Landet. Den har paa en Maade krydset og vanskeliggjort en i øvrigt hygiejnisk overordentlig heldig og for Resten ogsaa nationaløkonomisk heldig Bestræbelse for at fremme og forbedre Sygeplejen i Hjemmene ved Hjælp af Sygeplejersker, engagerede af Sygeplejeforeninger. Det er meget uheldigt, at det, at Sygekasserne paatager sig saadanne Udgifter til Gavn og mange Gange til Glæde for de syge og til Aflastning af Sygehusene, skal formindske, om jeg saa maa sige, det Tilskud, som Staten giver Sygekasserne. Jeg tror dog, det er heldigst i Øjeblikket at undlade at fremdrage dette og andre lignende Spørgsmaal og indskrænke sig til det af Ministeren foreslaaede, og jeg kan altsaa paa mit Partis Vegne sige, at vi er